

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 31Csp/366/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1617208913
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Žigo
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2019:1617208913.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, sudcom JUDr. Rastislavom Žigom, v právnej veci žalobcu: R. N., a.s., O.: XX XXX XXX, sídlom E. nivy 1, XXX XX T., zastúpený: D. D. R., advokát, sídlom E. XX, T., proti žalovanému: E. W., narodený XX.XX.XXXX, bytom Na S. XX/X, S., o zaplatenie: XXXX,XXEur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd p r i p ú š ť a, aby z konania na strane žalobcu vystúpila: R.a a na jej miesto vstúpil nový žalobca: O.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 809,47Eur, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 809,47 Eur od 20.12.2014 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd vo zvyšku žalobu z a m i e t a .

IV. Súd p r i z n á v a žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 25,02% voči žalovanému, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1.) Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 20.10.2017 sa pôvodný žalobca spoločnosť B. domáhal zaplatenia sumy 1294,98 Eur a úrokov z omeškania vo výške 5,05% ročne od 20.12.2014 do zaplatenia. Svoju žalobu odôvodnil tým, že pôvodný žalobca spoločnosť B.. a žalovaný uzatvorili spolu dňa 12.07.2013 zmluvu o pôžičke č. XXXXXX., na základe ktorej poskytol pôvodný žalobca žalovanému pôžičku vo výške 1300Eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 40,50Eur a to až do celkovej sumy pôžičky 2432,40Eur. Žalobca poukázal na to, že žalovaný uhradil iba 490,53Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, dňa 29.10.2014 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovaného k úhrade nesplatených splátok a upozornil žalovaného na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Uviedol, že žalobca dňa 19.12.2014 úver zosplatnil. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu má byť vo výške 1294,98Eur. Žalobca zdôraznil, že zmluvnú pokutu si v tomto konaní neuplatňuje. Súčasťou pohľadávky žalobcu mali byť aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky vo výške 0€, pričom poukázal na ustanovenie § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka s tým, že príslušenstvom pohľadávky sú aj náklady spojené s jej uplatnením. Žalobca vyčíslil uplatnenú pohľadávku ako zostatok 1785,51Eur (istina) - 0Eur (náklady na vymáhanie) - 490,53 Eur (prijaté úhrady) = 1294,98Eur.

2.) Vzhľadom k tomu, že v priebehu konania pôvodný žalobca spoločnosť B.. zanikol súd uznesením č.k. 31 Csp 366/2017 - 78 zo dňa 14.03.2018 rozhodol o tom, že pokračuje v konaní s právnym nástupcom žalobcu a to spoločnosťou R. XXX XX Bratislava.

3.) Súd doručil žalovanému žalobu, prílohy, poučenie o procesných právach v spotrebiteľských sporoch a výzvu na vyjadrenie k žalobe riadne dňa 14.01.2019 s potvrdeným prevzatím, pričom doručujúcim orgánom bola polícia. Žalovaný sa k žalobe v stanovenej lehote písomne nevyjadril.

4.) Pred prvým pojednávaním žalobca zastúpený zástupcom dňa 25.06.2019 doručil súdu návrh na zmenu strany sporu podľa § 80 ods. 1 C.s.p.. Oznamil súdu, že počas konania došlo k postúpeniu pohľadávky na spoločnosť O. ktorá je novým hmotnoprávnym veriteľom žalovanej pohľadávky. Súčasne pripojil oznámenie o postúpení pohľadávky. Navrhol, aby súd pripustil zmenu účastníkov konania tak, aby do konania na strane žalobcu namiesto pôvodného žalobcu vstúpila spoločnosť O. Žalobca taktiež predložil súdu rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 30.06.2017, žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 08.01.2018 a prílohu č. 3 rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok.

5.) Podľa § 80 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli.

6.) Podľa § 80 ods. 2 CSP Súd vyhovie návrhu podľa odseku 1, ak sa preukáže, že po začatí konania došlo k prevodu alebo prechodu práva alebo povinnosti, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované.

7.) Podľa § 80 ods. 3 CSP Ten, kto vstupuje do konania, prijíma stav konania ku dňu jeho vstupu.

8.) Nakoľko mal súd preukázané, že po začatí konania došlo k prevodu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu na nový subjekt na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.06.2017, následnej žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 08.01.2018 a prílohy č. 3 rámcovej zmluvy a ten, kto má vstúpiť na miesto pôvodného žalobcu so vstupom súhlasil, rozhodol tak, že návrhu žalobcu vyhovel a zmenu na strane žalobcu pripustil.

9.) Na pojednávanie vytyčené na deň 26.06.2019 sa nedostavil žalobca, zástupca žalobcu a žalovaný. Súd pre úplnosť uvádza, že predvolanie bolo riadne doručené aj zástupcovi spoločnosti O. o ktorej vstupe do konania súd rozhodol v rozsudku vo veci samej. Zástupca pôvodného žalobcu ako aj spoločnosti O.. ich neúčast' ospravedlnil a žiadal konať v ich neprítomnosti. Žalovaný svoju neúčast' neospravedlnil, pričom mu bolo predvolanie doručené na adresu trvalého pobytu v súlade s §111 ods. 3 C.s.p..

10.) Súd sa oboznámil so žalobou, podaniami žalobcu zo dňa 10.01.2018 a zo dňa 25.06.2019, a vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 31.12.2014, prehľadom splátok a úhrad, žiadosťou a zmluvou o poskytnutie pôžičky zo dňa 12.07.2013, predžalobnou upomienkou zo dňa 29.10.2014, doručenkou adresovanou žalovanému, notárskou zápisnicou č. N 3283/2017 oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 24.01.2018, žiadosťou o postúpenie a prevod, rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.06.2017, a zistil tento skutkový a právny stav.

11.) Zo žiadosti a zmluvy o poskytnutí pôžičky zo dňa 12.07.2013 súd zistil, že ako klient je v zmluve uvedený žalovaný s uvedením rodného čísla, čísla občianskeho preukazu, adresy a s uvedením, že je zamestnaný s mesačným príjmom 1210Eur. V bode III. zmluvy sú uvedené nasledujúce náležitosti zmluvy výška pôžičky 1300Eur, celková čiastka 2432,40Eur, celkové náklady spotrebiteľa 1132,40Eur, sadzba poistenia 0%, splátka 40,54Eur, priemerná RPMN 48,52%, splátka 40,54EUR, počet splátok 60, termín konečnej splatnosti 07/2018, RPMN 31,99%, fixná úroková sadzba 32%.

12.) Predžalobnou upomienkou zo dňa 29.10.2014 právny predchodca žalobcu spoločnosť B. vyzval žalovaného k úhrade zameškaných splátok vo výške 125,27Eur. Súčasne ho upozornil, že ak do 05.12.2014 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 08/2014 bude B. oprávnený úver zosplatiť. Súčasne predložil súdu doručenkou preukazujúcu doručenie prednej výzvy žalovanému. Pôvodný žalobca oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 31.12.2014 oznámil žalovanému, že jeho dlh sa stal splatným v celom rozsahu a žiadal uhradiť celkový dlh vo výške 1312,22Eur.

13.) Z prehľadu splátok súd zistil, že žalovaný uhradil pôvodnému žalobcovi 11 splátok po 40,54Eur a jednu splátku vo výške 44,59Eur, t.j. celkovo sumu 490,53 Eur ako to uvádzal žalobca v žalobe.

14.) Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o pôžičke, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15.) Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o pôžičke, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

16.) Podľa § 52 ods. 3,4 Občianskeho zákonníka, účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o pôžičke, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17.) Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18.) Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

19.) Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

20.) Podľa § 53 ods. 4 písm. a.) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

21.) Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

22.) Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

23.) Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

24.) Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

25.) Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

26.) Podľa § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

27.) Podľa § 1 ods. 8 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

28.) Podľa § 2 písm. a), b) a c) Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti a iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom, v rámci svojej podnikateľskej činnosti, s výnimkou banky, pobočky zahraničnej banky a finančnej inštitúcie podľa osobitného predpisu.

29.) Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí obsahovať tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

30.) Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (účinného v čase uzatvorenia zmluvy o poskytnutí pôžičky), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<http://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<http://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>, r) <<http://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> a y) <<http://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>, c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<http://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

31.) V prejednávanej veci súd s poukazom na citovanú právnu úpravu vychádzal zo záveru, že zmluva o poskytnutí pôžičky uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je zmluvou spotrebiteľskou, a to Zmluvou o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch. Ide o zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Právny predchodca žalobcu je právnická osoba, ktorá v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere mala v predmete svojho podnikania poskytovania spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom. Preto spĺňa charakteristiku dodávateľa podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka a veriteľa podľa § 2 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. V uzatvorenej zmluve je uvedené rodné číslo žalovaného, údaj o tom, že je zamestnaný a aj názov jeho zamestnávateľa. Zo žiadnych listinných dôkazov nevyplýva, že by bol úver poskytovaný žalovanému na iné účely ako na osobnú spotrebu. Preto žalovaný spĺňa charakteristiku spotrebiteľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

32.) Po preskúmaní zmluvy o pôžičke z pohľadu či obsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zák. č.129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, súd zistil, že v zmluve nie je uvedená doba trvania zmluvy a neurčito je uvedený termín konečnej splatnosti úveru, ktorý je vymedzený iba ako 07/2018. Podľa názoru súdu, spotrebiteľ musí pri danej forme spotrebiteľského úveru už na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických operácií presne vedieť, kedy dôjde ku konečnej splatnosti jeho spotrebiteľského úveru, t.j. ktorým konkrétnym dňom. Právny predchodca žalobcu teda nesplnil ani náležitosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch.

33.) Napríklad Krajský súd v Trnave v rozsudku č.k. 24 Co 225/2018 zo dňa 06.03.2019 pri posudzovaní obdobnej zmluvy o pôžičke uviedol, že konečná splatnosť úveru musí byť určená konkrétne tak, aby si mohol spotrebiteľ už na začiatku urobiť obraz o dĺžke trvania úveru a tým zvoliť aj najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi. Niet pochybností o tom, že údaj o konečnej splatnosti úveru musí byť vymedzený konkrétnym dátumom. Účelom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch je totiž zabezpečiť, aby bol spotrebiteľ jasne a bez pochybností a ďalších výpočtov informovaný už pri podpise zmluvy, v akých termínoch, kedy a v akej výške a ako dlho je povinný si plniť svoje povinnosti, teda kedy nastane konečná splatnosť úveru (dokedy bude úver splácať). Pojem termín predstavuje presné časové vymedzenie. Konečná splatnosť úveru musí byť určená konkrétne tak, aby si mohol spotrebiteľ už na začiatku urobiť obraz o dĺžke trvania úveru a tým zvoliť aj najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi.

34.) Ďalej sa súd zaoberal otázkou výšky ročnej úrokovej sadzby uvedenej v zmluve o poskytnutie pôžičky. Ústavný súd SR v náleze z 28.02.1995, sp. zn. Pl. ÚS 10/95, okrem iného uviedol, že aj keď sú úroky z pôžičky predmetom zmluvnej voľnosti medzi účastníkmi, neznamená to, že možno dohodnúť úroky v akejkoľvek výške. Dohoda o úrokoch musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda sa nesmie priečiť dobrým mravom. Závisí preto od rozhodnutia súdu, aby v konkrétnom prípade ustálil, či výška dohodnutých úrokov je alebo nie je v súlade s dobrými mravmi. Taktiež Najvyšší súd Českej republiky konštatoval, že Občiansky zákonník a ani iné právne predpisy výslovne neustanovujú, do akej výšky možno pri peňažnej pôžičke dojednať úroky. Z tejto skutočnosti však nemožno úspešne vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len na dohode účastníkov zmluvy o pôžičke a že by teda nepodliehala žiadnemu obmedzeniu. Rovnako aj u dohody o úrokoch pri peňažnej pôžičke totiž platí ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (rozsudok NS ČR z 15.12.2004, sp. zn. 21 Cdo 1484/2004/. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovanú peňažnými ústavmi v čase uzatvorenia zmluvy / rozhodnutie NS SR 1 MCdo 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009/. Najvyšší súd SR v rozsudku 1 Cdo 57/2005 z 01.07.2010 uviedol, že pri posudzovaní primeranosti dojednanej výšky úrokov pri peňažnej pôžičke treba prihliadnuť na celkové okolnosti úkonu, jeho pohnútky a účel, ktorý sledoval, ako aj porovnať úrok s úrokovou mierou obvyklou z praxe peňažných ústavov.

35.) Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR z 26.04.2012, sp. zn. 5 Cdo 26/2011 pri dojednaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Krajský súd v Prešove v rozsudku č.k. 8 Co 152/2015 zo dňa 25.04.2016 taktiež konštatoval, že doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Cena plnenia tak teda nie je vyňatá zo súdnej kontroly, pokiaľ ide o rozsah jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100% je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100% oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností.

36.) Je potrebné poukázať taktiež na skutočnosť, že pojem odplata zahŕňa v sebe okrem úroku aj iné zložky, napr. poplatky a iné plnenia a ako také spravidla predstavujú vyššiu hodnotu, než úroky. Inak povedané, je potrebné rozlišovať medzi inštitútom úrokovej sadzby (úroky za úver) a inštitútom RPMN

(ročná percentuálna miera nákladov). Administratívny strop zákonodarca stanovil nie na úroky ale na RPMN, ktorá zahŕňa aj poplatky a obdobie splácania. Ide o celkové náklady na úver. Žiadny všeobecne záväzný predpis nijako neobmedzil súdy, aby korigovali neprimerane vysoké úroky, ktoré sú zložkou pre výpočet RPMN, ale nie sú vyňaté z posudzovania dodržania imperatívu dobrých mravov zo strany súdu. / vid' napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 19 Co 169/2018 zo dňa 28.03.2019/

37.) Súd pri posudzovaní dojednaných úrokov s dobrými mravmi konal a rozhodoval v súlade s princípom právnej istoty vymedzeným v čl. 2 Civilného sporového poriadku a zohľadnil vyššie uvedenú ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. V danom prípade právny predchodca žalobcu v zmluve o poskytnutí pôžičky uviedol úrok vo výške 32%, pričom zmluva bola uzatvorená dňa 12.07.2013 na 60 mesačných splátok, t.j. so splácaním po dobu 5 rokov. Súd z informácií Národnej banky Slovenska zverejnených na ich webovom sídle zistil, že priemerný úrok v mesiaci 07/2013 pre spotrebiteľské úvery od jedného do piatich rokov bol 10,29% a pri nových obchodoch 14,60% a pri úrokoch nad 5 rokov 12,99% a pri nových obchodoch 11,27%. Právnym predchodcom žalobcu bol dojednaný úrok 32% a teda 100% prevyšujúci priemerné porovnateľné úroky pri spotrebiteľských úveroch. Preto súd dojednanie o úrokoch z predmetnej pôžičky vo výške 32% v danej výške považoval za dojednané v rozpore s dobrými mravmi a za neprijateľnú podmienku, ktorá v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka je neplatná. Aj vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov presahujúcu viac ako 100% výšku priemerných úrokových sadzieb v obdobných spotrebiteľských vzťahoch za absolútne neplatnú (§ 39, § 41 Občianskeho zákonníka) a z tohto dôvodu v zmluve absentuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch.

38.) Vzhľadom na to, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f), i) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, dojednaný úrok je v rozpore s dobrými mravmi a teda je v tejto časti zmluva neplatná, so zreteľom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a) cit. zákona súd považuje poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

39.) Žalobca poskytol žalovanému pôžičku vo výške 1300Eur Žalovaný právnomu predchodcovi žalobcu uhradil sumu 490,53 Eur v zmysle predloženého listinného dôkazu - prehľadu splátok. Táto skutočnosť bola taktiež v konaní nesporná. Žalobca má teda nárok vzhľadom na konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutej pôžičky nárok iba na vrátenie požičanej sumy 1300Eur bez úrokov a poplatkov po odpočítaní všetkých úhrad žalovaného, t.j. 1300 - 490,53 = 809,47Eur. Súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 809,47Eur a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

40.) Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

41.) Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

42.) Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného ku dňu vzniku zmluvného vzťahu ako aj ku dňu omeškania, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

43.) Nakoľko žalovaný je v omeškaní s plnením peňažného dlhu, súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne z priznanej istiny 809,47Eur od 20.12.2014 do zaplatenia.

44.) Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45.) Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

46.) Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

47.) O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 256 ods. 1 C.s.p. Žalobca sa žalobou domáhal zaplattenia sumy 1294,98 Eur. Žalobca bol úspešný v časti o zaplattenie 809,47Eur. Úspech v spore bol určený ako : $100\% = 1294,98\text{Eur}$, $x\% = 809,47$, potom $809,47 \times 100 / 1294,98 = 62,51\%$, potom $100 - 62,51\% = 37,49\%$ - úspech žalovanej. Celkový úspech žalobcu teda predstavuje $62,51 - 37,49 = 25,02\%$.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č . 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).